Pelikán

Novosadský občasník

XI. ROČNÍK 1. ČÍSLO August 2014

Obec Nové Sady Vás srdečne pozýva na letnú slávnosť dňa

9. augusta 2014

v parku pri obecnom úrade.

Vážení spoluobčania,

opäť máte možnosť vziať do rúk náš novosadský občasník, prostredníctvom ktorého sa Vás snažíme informovať o dianí v obci. Od posledného vydania novín sme začali realizovať niekoľko investičných akcií, o ktorých by som Vás rada informovala.

V júni bola ukončená rekonštrukcia domu smútku v Sile a súčasne sa v tom istom mesiaci začalo s rekonštrukciou evanjelického domu smútku v Nových Sadoch. S týmito projektmi sme sa uchádzali o nenávratný finančný príspevok z Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, prostredníctvom Pôdohospodárskej platobnej agentúry a boli sme úspešní. Je potrebné vedieť, že o tieto projektové podpory by sme sa nemohli uchádzať, ak by obec nebola členskou obcou Mikroregiónu Radošinka. Realizátorom rekonštrukcie bola firma M-HOMZA, ktorej prístup bol veľmi ústretový, čo sa pozitívne odrazilo na výslednom efekte rekonštrukcie. Verím, že takto upravené priestory si budeme chrániť, aby nám čo najdlhšie poskytovali dôstojné zázemie.

Pred zdravotným strediskom sme ukončili budovanie spevnenej plochy a dažďovej kanalizácie, na čo sme opäť dostali nenávratný finančný príspevok. Ďakujem za pochopenie všetkým, ktorí rešpektovali obmedzenie prístupu k budove motorovým vozidlom a aj tým, ktorí boli trpezliví voči zhoršeným podmienkam dopravnej situácie. Cieľom tohto projektu bolo práve skvalitnenie pohybu v tejto lokalite a doriešenie odtoku dažďovej vody, ktorá znepríjemňovala pohyb motoristom aj chodcom.

V okolí kaštieľa sme začali s realizáciou projektu výsadby zelene. Okrem výsadby bude zrealizované vybudovanie spevnených plôch, nainštalované lavičky a osvetlenie vybudovaného parku. Takto upravený priestor prispeje k atraktivite nášho kaštieľa. K skvalitneniu bezpečnosti prevádzky prispeje v interiéri nainštalovaný kamerový systém a alarm, na ktorý obec získala nenávratnú dotáciu z Ministerstva kultúry Slovenskej republiky. Rada by som informovala o skutočnosti, že v kaštieli prebiehali aktivity, ktoré ste možno zaregistrovali, avšak neboli v obci propagované. Ide o podujatia, ktoré sa realizujú z dôvodu individuálnych nájmov za poplatok schválený Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky a obecným zastupiteľstvom, preto nie sú verejnosti prístupné. Pre prevádzku kaštieľa bude prínosom, ak takýchto aktivít bude čo najviac, pretože prispievajú do príjmov nášho múzea.

K realizácii všetkých vyššie uvedených investícií mohlo dôjsť vďaka tomu, že sme v rozpočte ušetrili prostriedky na 5% spolufinancovanie, a tak sme k tejto sume získali 95% nenávratný finančný príspevok.

V základnej škole bola zrealizovaná rekonštrukcia dvoch tried a schodiska zo zdrojov Ministerstva školstva Slovenskej republiky. Veľké poďakovanie patrí vedeniu základnej školy s materskou školou za ústretovosť pri stavebných prácach a všetkým prevádzkovým zamestnancom za pracovné nasadenie aj cez víkend, vďaka čomu bolo nutné obmedzenie vyučovania na minimálnu dobu.

Bezpečnosť dopravnej situácie v našej obci vylepšilo inštalovanie dopravného zrkadla na križovatku hlavnej cesty a miestnej komunikácie pri Dušanovi Náhlikovi. Obec žiadala o umiestnenie zrkadiel aj na iné križovatky, tieto žiadosti však boli po tvaromiestnej obhliadke Okresným úradom, odborom pre cestnú komunikáciu a políciou, zamietnuté.

Na Kotrbáli boli nainštalované lavice a stôl z agátového dreva a „československá“ vŕba spletená z prútia z Čiech a Slovenska. Táto aktivita bola projektom Mikroregiónu Radošinka. Diela sme uviedli do života spevom detského folklórneho súboru Pelikánik. Cieľom projektu bola spolupráca českého a slovenského regiónu. Vyvrcholením projektu na slovenskej strane bolo kultúrne podujatie v obci Hruboňovo, kde by ma potešila vyššia účasť návštevníkov z našej obce, keďže doprava a občerstvenie boli zabezpečené. V Čechách bolo ukončenie projektu 6. júna. Našu obec tu zastupovali deti zo Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej v Nových Sadoch. Veľká vďaka patrí vedeniu nášho mikroregiónu, pretože realizácia tohto projektu výrazným spôsobom zvýši šance obcí nášho mikroregiónu mať možnosť čerpať fondy Európskej únie, keďže naša činnosť bude za predchádzajúce programové obdobie riadiacimi orgánmi posudzovaná. Poďakovanie patrí aj všetkým občanom z Kotrbála, ktorí sa starajú o priestor pri vyššie spomínanom diele, či už odstraňovaním škodcov z vŕby, vyzbieraním odpadu, ktorý sa vyrovnaním terénu objavil, alebo ďalšími dokončovacími prácami.

V tomto roku si v novembri pripomenieme 100. výročie narodenia nášho významného rodáka Janka Silana. Presný termín podujatia Vám včas oznámime. Pri jeho stanovení sa budeme musieť prispôsobiť termínu komunálnych volieb. Občania, ktorí sa v máji zúčastnili spomienky k 30. výročiu úmrtia Janka Silana vo Važci môžu potvrdiť, že išlo o veľmi pekné podujatie. Verím, že k dôstojnému priebehu spomienky na tohto významného básnika katolíckej moderny prispeje aj recitačná súťaž, ktorá sa uskutoční v spolupráci so Základnou školou s materskou školou v Nových Sadoch. Víťazi súťaže sa budú prezentovať na slávnostnej akadémii v kaštieli, ktorej termín, ako som už uviedla, včas zverejníme.

Ak som v mojom príspevku neuviedla odpovede, ktoré by Vás zaujímali, rada odpoviem prostredníctvom mailovej adresy obecnyurad@novesady.sk alebo na osobnom stretnutí prvý pondelok v mesiaci o 17.00 hodine.

Silvia Halvoníková
starostka obce

Občasník – vydáva Obec Nové Sady, IČO: 00308340. Pripravili: Emília Krčmárová, Eva Marečková, Peter Náhlik, Ing. Zuzana Krčmárová. Grafická úprava: Adverti, s.r.o. - Mgr. Patrik Mareček. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obecný úrad, 951 24 Nové Sady 177. Tel.: 037/7894863, e-mail: obecnyurad@novesady.sk, internetový portál: www.novesady.sk, Evidenčné číslo: EV 3740/09, ISSN 1339-1739, Tlač: Tlačiareň ForPress Nitra.

Život jednoty dôchodcov v Nových Sadoch

Rok 2014 sme začali pomocou pri zabíjačke v obci, kde sme si popriali zdravie, šťastie a veľa sily do ďalšej práce. Pravidelne sa stretávame v klube, kde sme začali pripravovať našu tradičnú fašiangovú zábavu. O privítanie a otvorenie sa nám postarali naše členky spevom, ktoré sprevádzal harmonikou Rasťo Slivka. Po dobrej večeri nasledovala zábava a bohatá tombola do ktorej nám prispeli občania a firmy, ktorým by sme sa chceli poďakovať aj menovite: Jozef Krčmár, Karol Černický, Dušan Náhlik, Rastislav Slivka, Ján Polák, Silvia Halvoníková, Zuzana Tomková, Eva Gabrišová, Jarka Balková, Ľubica Hurtová, Milan Ingeli, Róbert Sipina, Jana Romanová, Kvetinárstvo Nové Sady, Stravovanie u Líšku, firma Haker, Doctor´s pub, Divadlo Andreja Bagara. Ďakujeme aj všetkým členom, ktorí prispeli nejakou cenou do tomboly a taktiež Doctor´s pub za priestor, kde sme to všetko mohli uskutočniť. Dúfame, že aj naďalej budeme mať u nich podporu. Už teraz sa tešíme na 2. ročník fašiangovej zábavy.

Dňa 26. februára 2014 sme mali výročnú členskú schôdzu, kde sme zhodnotili prácu za rok 2013. Schôdzu prišla pozdraviť aj starostka obce Silvia Halvoníková a predseda okresného výboru jednoty dôchodcov Ivan Lidaj. O dobrú náladu sa postarala spevácka skupina Šuriančanka.

Marec „mesiac knihy“ sme si pripomenuli v knižnici a keďže nevieme byť bez práce, tak sme pri rozprávaní obaľovali knihy, čím sme pomohli pracovníčke knižnice.

1. máj sme privítali spevom so sprievodom Rasťa Slivku na harmonike. Bolo by dobre, keby sa k nám pridalo viac hlasov, aby bolo veselšie, netreba sa ani hanbiť, ani báť.

8. mája sme uskutočnili posedenie pri guláši, ktorý navaril náš člen Milan Ingeli. Stretnutie sa uskutočnilo pri klube dôchodcov a stretlo sa tu asi 25 ľudí. Pozrieť nás prišla aj predsedníčka z Malého Zálužia Elena Líšková. Posedenie bolo príjemné.

Naši členovia sa tiež zúčastnili týždňového oddychového kúpeľného pobytu v Sklených Tepliciach. Načerpali sme nové sily a našli príjemných priateľov. Dúfame, že v budúcnosti sa budeme stretávať vo väčšom počte.

výbor Jednoty dôchodcov

Tradičná ľudová kultúra v Nových Sadoch

Poľnohospodárstvo. Dejiny poľnohospodárstva sú približne také dlhé ako dejiny ľudstva. Obrábanie pôdy sa vyvíjalo nezávisle v rôznych zemepisných oblastiach v závislosti od klimatických a miestnych podmienok. Rané začiatky poľnohospodárstva pripadajú od čias, keď človek – lovec začal chovať v zajatí mláďatá zvierat, ktoré lovil pre mäso a kožušiny. Takto si človek zabezpečil zásoby mäsa pre obdobia slabých úlovkov a neskôr začal využívať aj iné produkty pri zachovaní života zvierat ako mlieko, vajcia, perie a pracovnú silu. Tento spôsob života umožňoval usadiť sa na jednom mieste na dlhšiu dobu. Človek začal klčovať les a vytvárať prvé obrábané polia na ktorých pestoval vybrané rastliny s určitými vlastnosťami. Boli to prevažne divé formy tráv s veľkými semenami – predchodcovia obilnín. Takto si zabezpečoval výživu aj rastlinnou potravou a krmivo pre chované zvieratá.

Dovoľte mi v súvislosti s týmto krásnym odvetvím predstaviť jedného z nás, usilovného, pracovitého a obľúbeného spoluobčana. Žije medzi nami. Je členom organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska a dlhoročným členom COOP Jednota Nitra, spoluobčan, Štefan Líška. Členom COOP Jednota Nitra je už vyše 60 rokov a niekoľko rokov aktívne pracoval ako člen výboru. Patrí medzi zakladajúcich členov a najstarších členov členskej základne v Nových Sadoch. V roku 1940 bolo v obci Ašakerť založené potravné a úverové družstvo. Pretransformované bolo do Jednoty ľudové družstvo, ktoré u nás pracuje od roku 1952. V roku 1963 bol predsedom Jozef Hraška a družstvo malo 260 členov. V nasledujúcom roku sa stal predsedom Václav Maruniak, po ňom Helena Margetínová a následne Štefan Baranovič. Do roku 1991 pracoval dozorný výbor Jednoty spotrebné družstvo v zložení, predseda Štefan Baranovič, pokladník Jozefína Fábryová, členovia Jozef Veľký a Ing. Imrich Farkaš. V roku 1991 bol zvolený nový výbor pod vedením Miloslava Slížika. Došlo k zmene členskej základne v súvislosti so zvýšením členského podielu zo 100 Sk na 500 Sk. V dôsledku zvýšenia členského príspevku sa znížil počet členov z 330 na 74. V roku 1997 sa stala predsedníčkou Zlatica Slížiková, členky výboru Valéria Fúsková a Mária Hučková. Výbor pracoval v tomto zložení do roku 2013. V rámci reorganizácie v októbri 2013 Mária Hučková odstúpila dobrovoľne z funkcie a bola zvolená Mária Šunderlíková. Počet členov je 744 a má názov COOP Jednota Nitra, spotrebné družstvo členská základňa Nové Sady.

Štefan Líška pochádza z roľníckej rodiny. Od mala ako chlapec pomáhal aj so sestrami otcovi v záhrade a neskôr na poli. Ako dieťa pásol husi, kravy, čítal knihy a dodnes sa venuje záhradke. Bol roľníkom. Keď došlo k založeniu Jednotného roľníckeho družstva (JRD) v roku 1950 stal sa jeho členom. Roľníci hospodárili na výmere 30 ha pôdy. Rozširovaním rastlinnej a živočíšnej výroby sa rozširoval aj mechanizačný park. V roku 1972 sa do jednotného celku JRD 9. mája Nové Sady zlúčilo 9 družstiev. V týchto rokoch bola živočíšna výroba úspešná, vedúcim živočíšnej výroby bol práve zootechnik Štefan Líška, ktorý sa zúčastnil i na IV. celoštátnom zjazde v Prahe za okres Nitra, kde mu bolo udelené štátne vyznamenanie prezidentom republiky. Pracoval v rôznych spoločenských organizáciách v obci, organizoval a zúčastňoval sa poľnohospodárskych zájazdov ako boli FLÓRA Bratislava, Kroměříž, rôzne ovocinárske výstavy, viedol výkupňu ovocia a zeleniny. Jeho chovateľské záľuby ho viedli až na krajské chovateľské výstavy, kde ho ľudia poznali už zďaleka. Popri týchto aktivitách sa venoval chovu aj doma. Rád spieva, niekoľko rokov bol členom spevokolu Evanjelického a.v. cirkevného zboru.

16. decembra 2013 sa člen ČZ COOP Jednota Nové Sady dožil 86 rokov. Pri tejto príležitosti mu srdečne blahoželám.

Mgr. Zlatica Slížiková

Slávnostné otváranie umeleckých diel a Umelecký workshop
Cesty vody – cesty k sebe

V piatok 9. mája 2014, deň pred Umeleckým workshopom Cesty vody – cesty k sebe, prebehlo slávnostné otváranie umeleckých diel v obciach Lukáčovce, Alekšince, Nové Sady časť Kotrbál a Hruboňovo.

Aktivita sa uskutočnila v rámci projektu nadnárodnej spolupráce partnerov Miestnej akčnej skupiny (MAS) Občianske združenie (OZ) Mikroregión RADOŠINKA (SR), MAS Podlipansko, o.p.s. (ČR) a MAS Lípa pro venkov z.s. (ČR). Projekt nesie názov Cesty vody – cesty k sebe a jeho hlavnými cieľmi bola spolupráca oboch národov, nadviazanie priateľstiev a spoločnými realizáciami sa pokúsiť skultivovať a skrášliť prostredie na našom vidieku, s dôrazom na zachovanie rázu krajiny a tvorbu pridanej hodnoty. Pre tento účel spracovala skupina výtvarníkov, remeselníkov a umelcov z oboch krajín, pod vedením realizačných tímov z Miestnych akčných skupín, viacero návrhov k vybraným lokalitám. Tie boli predložené obecným zastupiteľstvám dotknutých obcí na komunitné prerokovanie. Vybrané návrhy prešli ďalším spracovaním, so zakomponovaním požiadaviek obyvateľov a zástupcov každej z obcí. Krátko nato sa pristúpilo k realizácii diel, ktoré priblížime v nasledujúcom texte.

Rytmická vlna v Lukáčovciach vychádza z návrhu miestnej scénografky Soni Mrázovej. Na realizácii sa okrem spomínanej autorky návrhu podieľali rezbár Martin Holub a kováč Leo Pivoňka z MAS Podlipansko a keramikárka Viera Fuseková z obce Lukáčovce. Situovanie umeleckého diela v centre obce pod bohato rozvetveným orechom predurčuje viacúčelové využitie. Po vizuálnej stránke možno pozorovať, že dielo pozostávajúce z rôznych komponentov je stretom viacerých výtvarníkov. Najvyššie prvky z kovu slúžia ako stojan na bicykle, nižšie komponenty z „mäkko“ opracovaného dubového dreva predstavujú lavičku na sedenie, najnižšie komponenty z keramiky sa postupne strácajú smerom k neďalekému vodnému toku Blatina. Ako uvádza autorka návrhu „Rytmická vlna sa dá chápať ako vlna vody, ale aj hudobná skladba na tému voda“. Umelecké dielo bolo dokončené 8. mája 2014.

Dielo v Alekšinciach môžeme považovať za jedno z najrozsiahlejších a najkomplexnejších. Prvotnou myšlienkou bola personifikácia vody v spojitosti s potokom Andač. Vzhľadom na rozlohu ponúkaného priestoru sa však prešlo k úvahám o rozľahlejšom diele. Výtvarníci dospeli k zámeru prepojiť trstinu a priľahlé priestranstvo ohraničené vodnými tokmi náučným chodníkom s cestou v „rákosí“, betónovou ponornou lávkou a hracími prvkami z farebnej keramiky. To všetko s dôrazom na zachovanie geometrie priestoru. Od betónovej lávky sa neskôr upustilo, no vďaka podnetom zo strany obce a základnej školy, boli do návrhu zakomponované informačné tabule s náučnou tematikou o miestnej faune a flóre. Zo strany výtvarníkov pribudol vodník na brehu potoka Andač a sedací labyrint. Čoskoro bude v trstine vytvorená kľukatá „tajomná cesta“ spájajúca „sedací labyrint“ so scenériou „pod hladinou“. V okolitom priestore sa uvažuje o postupnom umiestňovaní herných prvkov.

Scenéria v podobe, ako ju dnes vidíme, je kontextom návrhov viacerých výtvarníkov participujúcich na projekte, pretvorených do súčasného vzhľadu vďaka veľkému úsiliu obyvateľov Alekšiniec, pomoci v podobe materiálneho a technického vybavenia zo strany PPC Čab, a.s., a miestnej výtvarníčky Juliany Hadvigovej, ktorá nad celou realizáciou držala ochrannú ruku.

Československá vŕba v Nových Sadoch, časť Kotrbál. Na určenej lokalite Nové Sady – Kotrbál, rastie medzi cestou a potokom päť starých vŕb. Niekto ich tu pred dávnymi rokmi zasadil do kruhu. Je pravdepodobné, že to malo nejaký pragmatický účel, alebo duchovný význam spojený s miestom. Ostatné vŕby v okolí totiž rozprestierajú svoje koruny nepravidelne v línii potoka.

Terajšia geometria rozmiestnenia stromov v kruhu napovedá, že tu jedna vŕba chýba. Hrot šesťuholníka v blízkosti potoka je prázdny. Pôsobí, ako by aj tu pred rokmi stával strom.

Výtvarníci a remeselníci pod vedením autora myšlienky výtvarníka Lukáša Gavlovského prišli s nápadom tento strom opäť vysadiť. Partneri z Čiech priniesli prúty zo svojho kraja, z povodia riečky Výrovky. Pridali sa k nim vŕbové prúty z Nových Sadov a vytvoril sa prepletenec na mieste chýbajúceho stromu. Pre lepšiu súdržnosť boli prúty vzájomne zviazané prírodným špagátom, ktorý časom zotlie.

Ak k tomu budú okolnosti naklonené a nájde sa v mieste navyše niekto, kto o strom prevezme starostlivosť, prúty čoskoro zakorenia, a obrastú ratolesťami. Časom sa spoja v jediný kmeň zrastený z dreva, vody, prírodnej a ľudskej energie dvoch vzdialených miest. Nie každé drevo je schopné takto zrásť, ale vŕba to iste dokáže.

Idea síce pôsobí trochu ako rozprávka z doby národného obrodenia, občas však treba vstúpiť do rozprávkových príbehov už len preto, že mávajú dobré konce.

Súčasťou diela je sedenie v tvare spoločného loga projektu nadnárodnej spolupráce Cesty vody – cesty k sebe, ktoré určite využijú miestni obyvatelia k stretávaniu a prípadní návštevníci k oddychu a načerpaniu síl pri cestách okolitou krajinou.

Šepkajúce vŕby v Hruboňove. O človeku, ktorý nám dokáže načúvať, hovoríme, že je našou vŕbou. Môžeme sa mu zveriť, šepkať mu svoje priania i tajnosti. Môžeme čakať, či nám odpovie.

Vŕba rozprávková je zase veľmi stará a dutá. O živote už niečo vie a tak je múdra možno práve ako sova, ktorá si v nej často hľadá úkryt. Vnútorný priestor takého stromu zaváňa nielen tlejúcim drevom, ale aj tajomstvom.

Používame pojem „hlavatá vŕba“, čo je strom, ktorý ľudia po roky znova a znova zrezávali. Živá energia stromu stelesnená prútmi však každý rok znova tryská z jej krivolakej „hlavy“. Takých majestátnych vŕb sú v Hruboňove celé stromoradia. Výtvarník Lukáš Gavlovský navrhol využiť silné konáre z úpravy ich korún na vytvorenie trojice zelenajúcich sa objektov, ktoré by slúžili predovšetkým k detským hrám. Vo všetkých troch stanovištiach by ústil pod zemou prepojený zvukovod. Stavby z dlhých odborne pestovaných vŕbových prútov sú dnes už rozšírené. Zámerom umeleckého rezbára bolo recyklovať miestny materiál a materiál z Nových Sadov – časť Kotrbál.

Najrozsiahlejším z trojice objektov je *hniezdo* v tvare prstenca s priemerom šesť metrov. Koly rôznych dĺžok sú pod rôznymi

uhlami prepletené a na niektorých miestach ešte vzájomne zviazané obyčajným prírodným povrazom. Pomocné kotvenie za dva tri roky zotlie, ale to už bude drevo dostatočne zakorenené. Vnútorné priestranstvo hniezda aj jeho vonkajší lem je pokrytý 20 cm hrubou vrstvou štrku uloženou na geotextílii.

Špirálový domček je drobná stavbička zámerne navrhnutá ako hranatý útvar zostavený z oblého organického materiálu. Koly sú kotvené rovnako ako u hniezda a vytvárajú zvislú palisádu. Pôdorys domčeku je rovnako ako hniezdo vystlaný štrkom. Vo vnútri je umiestnených niekoľko rôzne silných klátov na sedenie, ktoré možno ľahko premiestniť.

Stanovište vŕba je kovový zvukovod pevne kotvený v zemi, ktorý by mal v ideálnom prípade postupne zarastať do organického materiálu. Do vŕby bude možné skutočne hovoriť a hlasy sa z nej budú ozývať na zvyšných stanovištiach.

Nové zelené zákutia ocenia predovšetkým deti. Pri svojich hrách sa vydajú za hranice bežného detského ihriska. Nájdu tu nové skrýše, miesta k obliehaniu i bráneniu, na preliezanie i šplhanie.

Vŕbové diela sú vegetačné prvky, preto nespadajú do kategórie herných prvkov, ktoré je povinnosť certifikovať. Každopádne však bude nutné sa o takto založené diela dohodnutým spôsobom starať. Predovšetkým bude absolútne nutné, aby boli objekty najmä v prvom roku polievané. Až vŕby zakorenia, nájdu si vodu samy. Bude sa jednať o veľmi zaujímavý experiment spojený s pozorovaním rastu stromov a nie je treba brať ako tragédiu, keď sa niektoré z kmeňov neuchytia, niektoré vetvy deti pri svojich hrách polámu. Umelecké dielo bolo dokončené 4. apríla 2014 a na jeho realizácii sa podieľali remeselníci a výtvarníci z oboch národov.

V súčasnosti sú v procese realizácie umelecké diela v obciach Čab a Kapince. Na území MAS Podlipansko, o.p.s. sa realizujú diela v obciach Radim, Zásmuky, Dobřichov, Klášterní Skalice a Miškovice.

Ako už bolo spomenuté v úvode, slávnostné otváranie umeleckých diel predchádzalo Umeleckému workshopu, ktorý sa konal v sobotu 10. mája 2014 v obci Hruboňovo. Pre návštevníkov z obcí OZ Mikroregión RADOŠINKA bola zabezpečená kyvadlová doprava, prebiehal remeselný jarmok s ukážkou tradičných remeselných techník, prehliadka umeleckých diel s výkladom a folklórny festival, na ktorom v priebehu popoludnia vystúpili spevácke skupiny Hruboňovčanka a Čabanka, detské folklórne súbory Pelikánik a Zbežanček, Elena Hadvigová, gospelová kapela LuSaKo a folklórny súbor Šuriančanka.

Ďakujeme za trpezlivosť a skvelú prácu všetkým, ktorí sa podieľali na realizácii umeleckých diel a asistovali výtvarníkom. Veľké poďakovanie patrí občanom, obecnému zastupiteľstvu a starostovi z obce Hruboňovo, sponzorom, partnerom, dodávateľom a členom MAS OZ Mikroregión RADOŠINKA za pomoc pri organizácii Umeleckého workshopu Cesty vody – cesty k sebe.

Kancelária MAS OZ Mikroregión RADOŠINKA

Deň detí

V tomto roku sa nám podarilo uskutočniť Deň detí v plánovanom termíne. Počasie bolo priam ideálne, aj keď nám vetrík semtam poriadne zafúkal. Každý z organizátorov si zobral na starosť svoju disciplínu a svedomito si ju pripravil.

Poobede už boli deti nastúpené a nedočkavo čakali, kedy začne súťaženie. Behalo sa po celom ihrisku, šantili, zbierali „slonady“ a nakupovali v bufetoch ostošesť. Ani tento rok nechýbala streľba zo vzduchovky či koník Santer. Malé krásavice určite ocenili možnosť dať sa v priebehu popoludnia učesať Kristínke Hruboňovej, ktorá na nejednej dievčenskej hlávke vyčarila originálne vrkôčiky. Po súťažiach a vypredanom bufete na vyhladované a ubehané deti čakali párky a na osvieženie nanuky.

Veľký úspech opäť zaznamenal maratón zumby a na hodinku roztancoval deti aj dospelých. Inštruktorkou bola šikovná Kristínka Olejárová, ktorá sa tomuto úžasnému športu nejaký ten čas venuje. Motiváciou pre deti bola zábava, ale určite aj ceny, ktoré čakali na víťazov tomboly, do ktorej boli zaradení všetci účastníci maratónu.

Aj tento rok môžeme konštatovať úspešný deň detí za nami. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa podieľali na príprave tohto dňa a tiež všetkým, ktorí prispeli či už materiálne alebo finančne. Vďaka týmto ľuďom sme mohli opäť vyčariť deťom úsmev na tvári.

Ing. Zuzana Krčmárová

Ďakujeme sponzorom podujatia MDD

Stavebniny STAVIVO, Nové Sady
PD DEVIO, Nové Sady
RUBIKON SLOVAKIA, Pohostinstvo, prevádzka Nové Sady
RETIC, s.r.o., Nové Sady
I.N.I., s.r.o., Nové Sady
Denný bar u „Kamzíka“, Marián Pristaš, Nové Sady
KLAMPIARSTVO, Karol Černický, Nové Sady
PS comp, Patrik Matušík, Nové Sady
Kaderníctvo, Martina Sveteníková, Nové Sady
Kvetinárstvo, Lenka Staňová, Nové Sady
Lekáreň ALFA – OMEGA, Mgr. Široká, Nové Sady
Podujatie finančne podporil Nitriansky samosprávny kraj

ČÍTANIE NA POKRAČOVANIE

NOVOSADSKÉ ČRIEPKY HISTÓRIE DO ROKU 1930

Svetová vojna a prevrat. Zasvitol 28. a 30. október. Dni vykúpenia. Prišla sloboda – a náš ľud hneď o tom nevedel. Iba 1. novembra katolícky farár Ladislav Ballay rodom z Veľkej Bytče sa rozhovoril v kostole o prevrate, referoval o udalostiach 28. a 30. októbra a spomenul aj nový štát Československý. Hneď dal ušiť Československú zástavu a vyvesil ju na kostol. Od 1. do 7. novembra kolovaly chýry o rabovkách na okolí. Dňa 7. novembra aj v Ašakerti začali rabovať. V noci vyrabovali sklep Aloiza Büchlera. Büchlerovi sa podarilo ujsť. Vo dne vyrabovali zas Filipa Büchlera. Notár Ševela vidiac už pred rabovačkami všeobecnú rozhorčenosť ľudu, zriadil si pri svojom dome vartu z vojakov prišlých z fronty. Boli to Karol Daniš, Žigmund Daniš, Ján Hollý a Pavel Pachši. No, po rabovke notár ušiel. Dňa 12. novembra prišlo do dediny maďarské vojsko. Bolo vyhlásené štatárium. Maďarskí žandári pochytali tých, ktorí rabovali, pobrali ich do Nitry a začaly sa krvavé súdy. Žandári účastníkov rabovačiek a dedinskej rebelie poriadne zbili, hej, mnohí dedinčania prišli aj o život. Dňa 15. novembra ráno dorazilo do dediny nové maďarské vojsko, silne vyzbrojené. Prišlo pre farára Ballayho, ktorý mal u Maďarov mnoho na rováši. Vojsko obsadilo faru aj kostol. Nálada bola veľmi bojovná, ohnivá. Chudák, farár Ballay v každej minúte mohol zomrieť. Vojaci boli na toľko fanatickí, že farára chceli pribiť na kostolné dvere, nesmie vraj slúžiť omšu. Farár Ballay rozkázal doniesť od statkára Frieda ovce, dal navariť gulášu, doniesol vína od Heuera a vystrojil vojakom obed. Odslúžil sv. omšu (bola totiž vtedy nedela) a na obed už aj musel sa poberať na frontu proti Čechom do Radošiny. Potom Ballayho dali do Nitry do žalára, po dvoch dňoch bol odtiaľ farníkmi vyslobodený. Dňa 31. novembra prišlo opäť maďarské vojsko, farára Ballayho znova vzali do Nitry, vrátil sa však na druhý deň. Dňa 7. decembra z Radošiny prišli Česi pod vedením inž. Bohumila Najmana. Hneď v ten večer bola utvorená Národná rada slovenská. Jej predsedom sa stal všeobecne známy národovec Ladislav Ballay, katolícky farár. České vojsko bolo ubytované u statkára Zoltána, v katolíckej škole a fare a u obchodníka Heuera. Statkári museli vtedy celú noc vypekať pre vojsko koláče. Kto bol Maďar, Česi ho hneď brali. Taktiež aj tých, ktorí mali uschované zbrane. Veru mnoho nechýbalo, že nevzali aj miestneho starostu Zaťku. Volal ho totiž akýsi Čech: „Pane starosto?“ – a pán starosta odvetil: „Tessék!“ „A jó“, hovorí Čech ďalej „i vy jste Maďarón? Tož taky půjdete s námi...“ Len na prímluvu Národnej rady ho ponechali doma. Jak bola utvorená Národná rada, notár Ševela odišiel z Ašakerti nadobro. Prišiel nový notár, no aj ten ušiel. Notársky úrad za mesiac viedol farár Ladislav Ballay. Ballay prenasledoval veľmi miestnych židov. Chcel sa im pomstiť. Oni boli príčinou, že dva razy bol odvedený do žalára. Židia vidiac, že sú premnožení, kapitulovali. Zložili Ballaymu asi 8000 korún. Ballay bol vtedy práve vo finančnej tiesni – peniaze mu prišly práve najlepšie.

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Ašakert'. Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

HISTÓRIA OBCE SILA DO ROKU 1930

Mzdy. Obec platí pastiera a hlásnika. Pastierovi od 1 prasata dáva štvrtník (12 kg raži) a jeden peceň chleba. Na sv. Jána „jánske“ a na Kvetnú múka, vajcia a tomu podobné sa dáva. Na „Tučný štvrtok“ pred fašiangami dávajú gazdinky pastierke i masť. Na Štedrý večer, čo kto dá. Tiež na Martina pastierka chodí z domu do domu a vyberá od gazdiniek múku, chlieb, fazuľu, masť, vajcia a syr. Hlásnikovi od komína sa platí tiež štvrtník (16 kg raži). Ďalej kantácie na fašiangy v pondelok a na Veľkonočný pondelok. V r. 1929 po učiteľovi Vojt. Schmidtovi nastúpil učiteľ zo susednej dediny Čabu, kde určitý čas účinkoval, Jozef Alexy. Tento ďalej kráčal po dobre vytknutej ceste svojho predchodcu.

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Sila. Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

Deti nás reprezentovali v Českej republike

V dňoch 6. až 8. júna 2014 mali žiaci Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej v Nových Sadoch (SZUŠ) jedinečnú možnosť reprezentovať slovenskú kultúru na zahraničnom workshope, ktorý sa konal v rámci projektu nadnárodnej spolupráce Cesty vody – cesty k sebe v Českej republike. Za túto príležitosť sme vďační pani starostke Silvii Halvoníkovej, ktorá nás odporučila na spomínanú akciu a my sme s radosťou začali pripravovať program na naše vystúpenie.

6. júna sme po náročnej šesťhodinovej ceste dorazili do Kostelca nad Černými lesy, kde sme boli ubytovaní v nádhernom zámočku, nasledovala prehliadka ateliéru akademického sochára Zdenka Húlu. Navštívili sme aj miestny kostolík, kde sme mali možnosť si aj zaspievať.

Samotný workshop sa konal 7. júna v Pečkách a deti ešte pred svojim vystúpením mali jedinečnú možnosť vyskúšať si na vlastnej koži mnoho umeleckých aktivít. Z množstva ponúkaných workshopov spomeniem aspoň niektoré: fúkali sme sklo, vytvárali produkty z hliny, vyrezávali do dreva, vyskúšali sme si aj kováčske umenie. V kultúrnom programe sa naši žiaci prezentovali dvakrát. Prvý vstup bol ladený vo folklórnom duchu s prepojením slovenských ľudových hier a piesní s českými a už prvé vystúpenie detí sa stretlo s veľkým ohlasom a podporou publika. Náš druhý spevácky vstup bol zároveň aj vyvrcholením celého hudobného programu a aj keď deti spievali až v neskorých večerných hodinách, zvládli to úžasne a opäť roztlieskali české publikum. Záverečný ohňostroj bol nádhernou bodkou za celou akciou. Posledný deň sme ešte stihli absolvovať návštevy dvoch ateliérov, nasledovalo pozvanie na chutnú pizzu a vytúžená cesta domov.

Aj touto cestou chcem vyjadriť veľkú pochvalu všetkým žiakom SZUŠ, ktorí sa akcie zúčastnili. Aj napriek náročnému programu zvládli svoju účasť na jednotku. Už teraz sa teším na ďalšie spoločné akcie a príležitosti.

Eva Pacovská
riaditeľka školy

Fašiangová zabíjačka

Dňa 15. februára sa už od skorého rána šírili v okolí obecného úradu príjemné vône. Príčinou bolo prasiatko, z ktorého sa chystali dobroty, aké len k zabíjačke patria. Šikovné ruky všetkých pomocníkov nevedeli čo skôr. V priebehu celého dňa sa mali možnosť občania, či už mladší alebo starší, prizerať a inšpirovať, akým spôsobom sa takéto dobroty pripravujú. Nachystať jaternice, klobásky či chutnú kapustnicu dalo zabrať. Oficiálny začiatok ochutnávky v poobedných hodinách spestril svojim vystúpením folklórny súbor Fertuška z Jarku. Občania si pochutnali na zabíjačkových špecialitách, ktoré sa v priebehu dňa ukuchtili a zahriali sa pri čaji alebo varenom vínku.

Ing. Zuzana Krčmárová

Májový deň

Stavanie mája sa uskutočnilo, ako je už každoročnou tradíciou, vo všetkých častiach našej obce. A čo by to bol u nás za máj, keby sa nevymyslelo niečo vtipné a originálne. Nahovárať na zábavu sa dlho nenechala Táňa Balúchová. Na stanovištiach pri každom máji ju sprevádzali manželia Evka a Alexej Pinkavoví a Elenka Bitnerová, ktorí svojim spevom obohatili program. Do spevu zahral na harmonike Rasťo Slivka. Domáci ich srdečne privítali, pohostili a tiež si spolu zanôtili. Po krátkom programe sa mohlo začať opekanie a pre mládencov stráženie májov až do skorého rána.

Ing. Zuzana Krčmárová

Po krásach Oravy

V sobotu 14. júna skoro ráno vyštartoval od základnej školy autobus smer Orava. Všetci výletníci usadení s vedomím, že nás čaká dlhý deň plný prekvapení a príjemných chvíľ. Prvou zastávkou bol Pamätný dom Martina Kukučína v Jasenovej. Privítala nás veľmi príjemná pani v prostredí útulného a neobyčajného domčeka. Pútavé rozprávanie zaujalo všetkých od najmenších až po najstarších. Spravili sme si fotografie na pamiatku a mohlo sa pokračovať v poznávaní.

V Dolnom Kubíne nás čakala pani v múzeu Literárnej expozície P. O. Hviezdoslava. Všetci sme si pri vstupe obuli papuče, z ktorých mali asi najväčší zážitok tí najmenší. Pri výklade sme sa dozvedeli veľa nových informácií, o ktorých sa v učebniciach nepíše.

Naša cesta pokračovala do Oravského Podzámku. Keďže nás čakala dlhá a namáhavá prehliadka na Oravskom hrade, museli sme doplniť sily a trošku si oddýchnuť pri dobrom obede. Potom nám nebránilo nič v zdolávaní veľkého množstva schodov na hrade.

Po dvoch hodinách strávených na krásnom hrade sme vyrazili do Zuberca pokochať sa históriou dýchajúcimi dreveničkami v Múzeu oravskej dediny. Počasie nám síce neprialo lebo sa nám rozpršalo, ale náladu sme nestratili a po chvíli sa na nás usmialo aj slniečko.

Celý deň chodenia a spoznávania sme ukončili ubytovaním v chatkách v Zuberci a neskôr sa niektorí rozhodli pre večernú prechádzku v prostredí hôr a čerstvého vzduchu.

Na druhý deň sme sa po výdatných raňajkách vybrali domov, ale cestou sme si nemohli nechať ujsť mesto Banská Bystrica. Múzeum Slovenského národného povstania a prechádzka starobylým mestom boli dokonalou bodkou v našom cestovaní.

Ing. Zuzana Krčmárová

Výstava v kaštieli

V podkroví kaštieľa vznikla koncom marca nová výstava zapožičaná z Ovčiarskeho múzea v Liptovskom Hrádku. Tematicky je rozdelená na dve časti. V prvej prezentuje odevy a artefakty ovčiarov z historických regiónov Liptova, Horehronia, Spišu, Malohontu, Hontu a Podpoľania. Druhá časť výstavy informuje o histórii valaského chovu oviec na Slovensku, predstavuje ovčiarstvo ako špecifickú formu zamestnania, ktorá obohatila ľudovú kultúru. Hoci valaská kolonizácia v 15. až 17. storočí zasiahla viaceré krajiny, najvýraznejšie stopy zanechala na území Slovenska, kde do pôvodnej roľníckej kultúry priniesla nové prvky.

V priestoroch, kde sa nachádzali exponáty zapožičané zo Slovenského poľnohospodárskeho múzea v Nitre sme sa rozhodli pokračovať vo výstave z Liptovského Hrádku a nainštalovali sme zbierku črpákov a šperkov charakteristických pre ovčiarske remeslo. Expozíciu sprístupníme 9. augusta pri príležitosti konania letnej slávnosti v Nových Sadoch.

Koncom leta pribudne do kaštieľa výstava venovaná nášmu rodákovi básnikovi Jankovi Ďurkovi Silanovi k príležitosti 100. výročia narodenia. V novembri sa uskutoční slávnostná akadémia k pripomenutiu si tohto výročia.

Ing. Zuzana Krčmárová

Poďakovanie pani Anne Jakubíkovej za dar venovaný Múzeu Nové Sady „Svadobná parta pre nevestu“, ktorú v 40. rokoch vyhotovila jej mama pani Vilma Tomková.

Potešilo by nás keby ste aj Vy prispeli k postupnému rozširovaniu zbierkových predmetov v našom múzeu.
Dakujeme.

Noc s pirátmi

V piatok v noci deti navštívil Jack Sparrow. Prilákala ho totiž vôňa guláša, ktorý pripravovali kuchárky z materskej školy. Tento guláš bol výnimočný, pretože sa varil na terase a rozvoniaval široko ďaleko. Deti sa ho už nevedeli dočkať a len čo sa naložil na tanier, hneď sa aj zjedol. Po dobrom guláši si deti zatancovali a zasúťažili. Začalo sa to všetko skladaním pirátskej skúšky. Kto ju zložil, mohol sa pridať k Jackovej posádke. Skúška pozostávala z rôznych športových prekážok a stanovíšť na dvore materskej školy. Po skúške odvahy sa vybrali spoznávať zvyky svojich predkov do miestneho kaštieľa, kde ich už vítala pani starostka. Deti sa dozvedeli veľa nových vecí. Po príchode do škôlky sa navečerali a pomaly sa ukladali pri rozprávke na večerný spánok. Zrazu na stene deti objavili Jackou odkaz o stratenom poklade. Za sprievodu pani učiteliek sa ho vybrali hľadať. S baterkami blúdili po školskom dvore až ich napokon indície priviedli k nanukovému pokladu, ktorý hneď aj zjedli. Po tejto dobrodružnej noci sa vrátili do svojich škôlkarských postieľok a snívali sa im samé „pirátoviny“.

kolektív materskej školy

Knižné novinky v našej obecnej knižnici

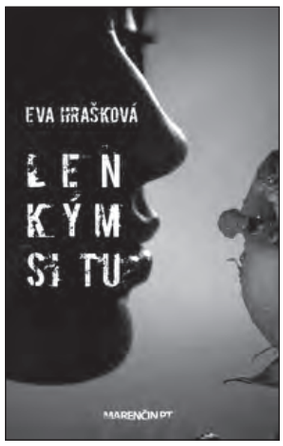
Hrašková, E. – Len kým si tu, Ondriová, E. – Chlapi na zbláznenie, Nezvestný, Pronská, J. – Krvavý erb, Hamzová, M. – V okovách nenávisti, Keleová-Vasilková, T. – Julinkina pekáreň, Jonesová, L. R. – Sama sebou, Jedine s ním, Nesbo, J. – Polícia, Netopierí muž, Krištofiková, A. – Keď utiecť, tak s tebou, King, S. – Doktor Spánok, Kereszténiyová, t. – Dva plus dva, Červenák, J. – Krv prvorodených, Dán, D. – Nevinným sa neodpúšťa, Coddington, A. – Mal to byť pekný život, Dayová, S. – Pýcha a potešenie, Athwalová, S. K. – Nehanebnica, Fry, M. – Exoti, Malpasová, J. E. – Tento muž, Pol, A. M. – Nina v svetle reflektorov, Simon, F. – Pomsta Grázlika Gaba, Grayová, J. – Dáma nikdy neklame, Probstová, J. – Manželský omyl, Jeffries, S. – Môj divoký lord...

Nových a zaujímavých knižných titulov v našej knižnici je omnoho viac. Zapožičať si ich môžete **každý pondelok od 13.30 do 17.00 hod. a každú stredu od 13.30 do 17.30 hod.**

Tešíme sa na Vás.

Ing. Zuzana Krčmárová
knihovníčka

Talent v našej obci

Eva Hrašková. Mladá a úspešná žena. Vyštudovala účtovníctvo, ekonomiku a manažment podniku, momentálne pracuje v oblasti ľudských zdrojov. Jej záľubou je literatúra.

Rada by som poukázala na úspech našej rodáčky, ktorá nedávno vydala svoj knižný debut „Len kým si tu“. Vydať knihu pri súčasnej konkurencii autorov je úspech. Preto verím, že sa našej spisovateľke bude naďalej dariť tešiť čitateľské oko. Neváhajte a požičajte si túto novinku v obecnej knižnici alebo ju nájdete v každom kníhkupectve. Ponúkame úryvok:

Michaela s hrmotom otvorí bránu a ťahá za sebou kufor na kolieskach. Ten nerobí o nič menší lomoz.

„Ba-bi-čka! Ba-bi-čka!“ kričí od vchodu na starú ženu pod čerešňou. Je ako vystrihnutá z rozprávkovej knižky. Vždy, keď vnučka prišla domov, ale aj na každej fotke, na každej, ktorú si pamätala, sedela starká na svojom mieste, v tieni na dvore.

„Nejeduj ju z príchodu,“ usmieva sa otec, keď začuje svoju staršiu dcéru, ako oslovuje starkú „babička“.

„Nejedujem,“ vyplazí Michaela jazyk otcovi ako malá. Vlastne nie ako malá. Keby to urobila v časoch, keď bola dieťa, zaručene by po ňom dostala. Teraz už mohla. „Babička!“ kričí znovu za zhrbenou sediacou postavou.

„Nepočuje ťa, musíš ísť bližšie,“ posmelí dcéru a poriadne ju vyobjíma. Michaelu desí, že vždy, keď prichádza domov, niečo sa zmení. Žiaľ, vždy k horšiemu.

„Babička,“ oslovuje starkú a prisadá si na lavičku. Vyobjíma ju. Do očí sa jej tisnú slzy. Miluje túto starú ženu. Pripomína jej detstvo, ktoré strávila so starkým a starkou. Najkrajšie a bezstarostné roky života. Jej vôňa pripomína časy, keď Michaela nosila zapletané vrkôčiky a svet bol gombičkou. Ibaže kedysi bola trošku iná. Viac koláčová. A viac naftalínová. Ale čosi z nej zostalo.

„Vitaj, dušinka,“ starká sa usmieva. Jej ruka hľadá Michaelinu tvár. Keď nájde jej líce, Michaele prechádzajú telom zimomriavky. Dotyk stareckej zvráskavenej ruky. Chladné prsty ju hladkajú po tvári. Možno je len viac precitlivená, ale všetko sa jej zdá iné. Aj tá ruka akoby bola viac chladná. Viac vráskavá a oveľa staršia ako naposledy. Keby mohla, zakázala by starnutie. Rodičia a starí rodičia by mali žiť večne.

„A kde máš Sofinku? Nepočujem ju.“

„Starká, to som ja, Michaela. Sofinka je predsa Martinkino bábo, nie moje,“ snaží sa uviesť veci na pravú mieru.

„Čo to táraš, Miška je predsa v tom Prešporku. Zarába eurá,“ zmätene krúti babka hlavou.

„Babi,“ prehltne Michaela horké slzy „to som ja. Prišla som ťa pozrieť z Bratislavy. Zacnelo sa mi po tvojich koláčoch.“ Chytí jej staručkú ruku. Teraz pochopila mamine slová, že starkej sa pohoršilo. Začína sa báť, že vytúžený oddych na mieste, ktoré pre ňu dýchalo najkrajšími spomienkami, jej úľavu neprinesie...

Hasiči v materskej škole

Vijú, vijú ozývalo sa v jedno slnečné popoludnie pred škôlkou. To deti prišli navštíviť hasiči z Krajského riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Nitre. Hasiči deťom predviedli svoju techniku, ktorou denno denne zachraňujú životy a pomáhajú. Deti sa dozvedeli načo používajú hasiči veci, ktoré vozia v aute a ako sa dané prístroje volajú. Keď si sadli do hasičského auta, tak sa vo svojej fantázii cítili ako požiarnik Sam, ktorý sa ponáhľa na zásah. Pri prvom šťuchnutí o výmenu miesta sa vrátili späť do reality. Deti sa najviac tešili zo skúšania prilby, čižiem, dýchacích prístrojov a kombinéz. To, že kombinéza bola väčšia než oni sami, im vôbec nevadilo. Zabávali sa a predstavovali si ako ju raz budú nosiť, keď budú veľkí “dospeláci“. Na záver hasiči deťom predviedli hasenie požiaru vodou, pričom všetkých príjemne osviežili. Pred odchodom im porozdávali cukríky a sľúbili, že o rok sa vrátia znova. Deti sa potom s chuťou naobedovali a v postieľkach si predstavovali ako zachraňujú svet.

kolektív materskej školy

Karneval v materskej škole

Konečne prišiel 2. jún – túžobne očakávaný detský karneval. Už od rána sa obidve triedy zapĺňali princeznami, rytiermi, hokejistami a milými zvieratkami. Za spevu a tónov obľúbenej karnevalovej piesne, „...kde všetci rapovali, jódlovali, skákali...“sme prišli na terasu, kde sa už „hojdali“ veľké farebné balóny. Pani učiteľky lienka Marcelka a lienka Zuzka privítali všetky deti, ktoré sa predstavili a predviedli. Odmenili sme ich potleskom a koláčikom. Nasledovali súťaže a rôzne hudobno-pohybové hry v areáli podľa CD Spievankovo, napríklad Vláčik, Stonožka a iné. Veselé popevky vylákali do okien a na balkóny neďalekej bytovky aj mamičky so svojimi deťmi. Po diskotéke sme sa občerstvili sladučkými mafinkami, ktoré pre nás napiekla pani učiteľka Marcelka. Veselú karnevalovú náladu sme ukončili obľúbenou piesňou o levom kráľovi. Ahoj, na budúci rok.

kolektív materskej školy

Výlet v Nitre

Koniec školského roka je pre deti lákavý, pretože sa organizujú akcie, ktoré majú deti radi. Medzi obľúbené patrí koncoročný výlet. Tento rok sa uskutočnil 4. júna a boli sme s deťmi v Slovenskom poľnohospodárskom múzeu v Nitre. Zoznámili sme sa so starodávnou poľnohospodárskou technikou a strojmi, pozreli sme si skanzen, kde sme navštívili starý mlyn a školu. Deti si nadšene posadali do školských lavíc a márne hľadali interaktívnu tabuľu či počítač. Dozvedeli sa, že namiesto počítača deti používali počítadlo a hlinenú tabuľku na písanie. Aj v starom mlyne sme sa nestačili čudovať. Veľké kolo mlynské nie je len obľúbená detská hra, ale reálne veľké koleso, ktoré sme videli v mlyne. Zistili, akú dlhú cestu musí prejsť pšeničné zrnko, kým je z neho múka.

Máloktoré dieťa sa môže pochváliť tým, že bolo v lietadle. Naše deti už boli, a nie v obyčajnom. Lietadlo bolo staré a posýpacie. Mohli si posedieť v pilotnej kabínke a veru to aj všetci vyskúšali. Síce sa neodlepilo od zeme a ani nevyšlo z hangáru, ale deťom to vôbec nevadilo. Nakoniec sme sa povozili na traktobuse a pozreli sme si celý areál.

Keď sme sa dozvedeli veľa nových vecí, bol čas na oddych a zábavu. Presunuli sme sa do parku na Sihoti, pomaškrtili na zmrzline a hor sa na preliezačky. Domov sme išli unavení, ale plní veselých zážitkov.

kolektív materskej školy

Čitateľský maratón

Mesiac marec je neodeliteľne spojený s knihami. V tomto školskom roku sme si knihu a jej význam pripomenuli ČITATEĽSKÝM MARATÓNOM. Žiaci deviatych ročníkov sa stali poslami Hansa Christiana Andersena, ktorý našim žiakom poslal listy. Vo svojich listoch Andersen žiakom napísal o knihe ako o šikovnom vynáleze, vďaka ktorému môžu čitatelia zažívať všakovaké dobrodružstvá, túlať sa po neznámych krajinách, bojovať s nebezpečnými x-hlavými drakmi, stať sa pánmi sveta, nebojácnymi hrdinami,...., no z kníh môžu aj čerpať vedomosti, poznatky do života.

Andersen opísal knihu ako priateľa, ktorý vás nikdy nesklame. Preto aj deviataci, v snahe šíriť toto jeho posolstvo, postupne navštevovali jednotlivé triedy, kde sa venovali čitateľským aktivitám. Spolu so žiakmi prvého stupňa si prečítali rozprávky, ku ktorým potom prvostupniari kreslili pekné obrázky. Prváci a škôlkari spolu s deviatakmi a mamou kozou zachránili neposlušné kozliatka pred nenásytným vlkom. Druháci zistili, že soľ má v živote naozaj väčšiu hodnotu ako zlato. Dnes už vedia, že mať rád niekoho ako soľ, znamená, že ten človek je nenahraditeľne potrebný. Tretiaci pomohli Maruške nájsť dvanástich mesiačikov a splniť rozkazy macochy a jej dcéry. U štvrtákov opäť zvíťazil Popolvár, o ktorom každý pochyboval. Žiaci piatych a šiestych ročníkov spolu s grázlikom Gabom zažili napínavý príbeh o múmii a jej neodvrátiteľnej kliatbe. Siedmaci a ôsmaci prežívali ťažký život žiakov poškolákov z knihy Gabriely Fúthovej. K prečítaným príbehom pripojili i svoje predstavy o hrdinoch v podobe krásnych ilustrácií.

Celý deň ČITATEĽSKÉHO MARATÓNU sa niesol v znamení pokojnej, tvorivej atmosféry a s mesiacom knihy sme sa rozlúčili s knihou v rukách, tak ako si to prial Andersen vo svojich listoch.

Mgr. Mário Ručkay

Deň narcisov

V apríli sa naša škola zapojila do finančnej zbierky organizovanej Ligou proti rakovine, ktorá je skôr známa ako Deň narcisov. Zbierka sa konala nielen medzi žiakmi a pedagógmi našej školy, ale vyšli sme aj do centra Nových Sadov a neobišli sme ani niektoré inštitúcie. Naša škola prispela finančnou čiastkou 118,25 Eur. Vyzbierané finančné prostriedky počas Dňa narcisov boli zaslané do pobočky LPR Nitra. Liga proti rakovine ich používa na financovanie ňou organizovaných programov a projektov pre onkologických pacientov. Sú to Centrá pomoci, letné tábory pre detských onkologických pacientov, rekondičné a relaxačné pobyty pre dospelých, na podporu hospicov, či zakúpenie diagnostických prístrojov. Ďakujeme všetkým, ktorí nás neobišli a prispeli akoukoľvek finančnou čiastkou.

Počas zbierky sme sa stretli s rôznymi reakciami. Niektorí ľudia sa potešili, že nás uvideli v Nových Sadoch, lebo sú pravidelnými prispievateľmi zbierky a v ten deň práve nemali cestu do Nitry. Iným ľuďom naša aktivita pripomenula svojich blízkych, ktorých im táto zákerná choroba vzala. Ďalší sa ponáhľali neuvedomujúc si, že aj onkologickí pacienti by sa radi ponáhľali do práce, do obchodu, na autobus, ale... Viem pochopiť aj tých, ktorí neprispeli, veď dnes už neviete, komu možno veriť. Každý sa musí rozhodnúť svojím srdcom.

Mgr. Emília Kulíšková

www.novesady.sk

Čakáreň u onkológa

Sedeli ste už v čakárni u onkológa? Dúfam, že nie!

Prvé, čo vás prekvapí, je veľké množstvo ľudí – pacientov a ich príbuzných. Druhé, čo prekvapí menej, sú dlhé hodiny čakania. Ako tráviť čas v takejto situácii? Čítate, vypĺňate krížovku alebo sledujete ľudí. V ich tvárach sa dá prečítať veľa, kto je so svojou diagnózou zmierený, kto je plný obáv z budúcnosti, kto nad chorobou víťazí. Počúvate pokojné dialógy ale aj nervózne reči ľudí, ktorí hromžením na iných potláčajú svoj strach. Nadviažete rozhovor so susedom a po chvíli zistíte, že jeho optimizmus vám dodal silu. Ak ste pozitívne naladený, môžete zasa vy niekomu pomôcť. Dôležité je nevzdávať sa!

PS: Ešte dôležitejšie je nepodceniť zdravotné problémy a dať sa včas vyšetriť, aj keď máte strach alebo si myslíte, že vám sa to nemôže stať.

jedna z mnohých

22. apríl – Svetový deň Zeme

Až keď otrávime poslednú rieku, zotneme posledný strom, chytíme poslednú rybu, zistíme, že peniaze sa jesť nedajú!

Svetový deň Zeme sme si u nás v škole pripomenuli školským podujatím, ktoré pozostávalo z viacerých zaujímavých aktivít venovaných predovšetkým ochrane životného prostredia, zdravému životnému štýlu, získavaniu nových poznatkov a pestovaniu zdravého ducha v zdravom tele.

23. apríla sme učebnice a zošity nechali doma. Miesto vyučovania bežných predmetov sme sa rozpŕchli do vybraných tvorivých dielní a veciam, z ktorých by väčšina bežne skončila v odpadkovom koši, sme sa snažili vdýchnuť nový život, novú náplň.

Vedeli ste, že z plastových fliaš môžu s prispením trošky fantázie vzniknúť celkom pekné ozdoby trebárs aj do vašej záhradky? Staré konzervy sa pod rukami šikovných výtvarníkov môžu poľahky zmeniť na zaujímavú dekoráciu, na maľované črepníky alebo jednoducho na postavičky z ríše detskej fantázie. I kameňu, ktorý sa len tak povaľuje, môže novú úlohu dať štetec a pár farieb. Vzniknú krásne doplnky plné farebnej veselosti. A čo taký kartón, tetrapaky, vrchnáčiky z plastových fliaš a množstvo iných vecí, ktoré by inak skončili v kontajneroch?

Po aktivitách v tvorivých dielňach sme sa venovali i športovému zápoleniu. Disciplíny, ktoré musela absolvovať každá trieda, boli samozrejme tiež venované téme celého dňa – našej planéte a jej ochrane. Pri jednotlivých disciplínach sme ako rekvizity opäť používali druhotné suroviny. A tak sme hrali kolky vytvorené z plastových fliaš, separovali odpad na čas, snažili sme sa trafiť konzervy do zbernej nádoby, tak ako sa má a nie tak, ako to robia niektorí, teda mimo nej. Vo vreciach z prírodných materiálov sme vyskúšali svoju kondíciu. Plastové poháriky sa stali vhodným materiálom na stavbu pyramídy, ktorej stavba bola o to náročnejšia, že pofukoval šibal vetrík a bránil stavbárom pyramídy pokojne budovať horné poschodia. Príjemné predpoludnie i časť popoludnia nám spríjemňovali hrejivé lúče usmievavého slnka a tiež aj maskoti celého podujatia: žiačik Tetrapačik, víla Igelitka a škriatok Papiervrecko. Tí mali veľa dôležitých úloh, ktoré hravo zvládli. Maskoti hodnotili výzdobu jednotlivých tried, podporovali tvorivosť i fantáziu žiakov počas prác v tvorivých dielňach. Navštívili aj škôlkarov, ktorí odpovedali na ich otázky o našej planéte, odpadoch, čiernych skládkach i o separovaní odpadu v domácnostiach. V škôlke vládla veselá atmosféra, živý dialóg a vzájomné vymieňanie si poznatkov.

Deň Zeme u nás v škole bol dňom tvorivého ducha, ochrany životného prostredia a druhej šance danej odpadu. Výrobky, ktoré vznikli v tvorivých dielňach, príjemne spestrili interiér našej školy a pre návštevníkov našej školy sú dôkazom, že žiaci majú fantáziu, šikovné ruky, sú tvoriví, ale najmä, že otázka ochrany životného prostredia im nie je ľahostajná.

Mgr. Mário Ručkay

Objavovali sme krásy Nitry

Konečne prišli slnečné dni ako vyšité na prechádzky prírodou a putovaním za históriou. Nelenili sme ani my a nasmerovali sme svoje kroky do starobylej Nitry. Cieľom našej výpravy za poznaním bol hradný vŕšok a jeho kultúrno-historické miesta. Pribinovým námestím, na ktorom si najmä siedmaci zaspomínali a oprášili učivo o Pribinovi, sme sa dostali ku schodíkom vedúcim k pamiatke na morovú epidémiu. Morový stĺp pred hradom je spomienkou na pliagu, ktorá v 18. storočí skosila štvrtinu vtedajšieho obyvateľstva Nitry. Pán učiteľ Juraj Pénzeš nám podal množstvo pútavých informácií o tejto architektonickej pamiatke ako zo svetskej, tak aj z náboženskej stránky. Od morového stĺpa sme sa dostali k pamiatkam súvisiacim s veľkomoravským obdobím. Socha vierozvestov Konštantína a Metoda, ale aj monumentálny stolec s hlaholským písmom, boli vďačným námetom na spomienku na časy, keď sa naša kultúra pomaličky vynárala z hlbín pohanstva. Hradnou bránou sme sa dostali do vnútorných častí hradu, kde sme sa pokochali nádhernou panorámou Nitry a zaspomínali si i na prvého slovanského pápeža Jána Pavla II., ktorého socha dominuje na hradnom nádvorí. Odtiaľ naše kroky smerovali do Kostola sv. Emeráma, kde nás očarila výzdoba interiéru a tiež i všadeprítomné ticho a pocit pokory. Niektorí z nás využili tento čas na tichú modlitbu, iní na prezretie si nádherných malieb s náboženskou tematikou. Po krátkom oddychu v príjemnom prostredí sme sa dostali na hradby i do priestorov pod nimi. Kazematy odhalili svoje tajomstvo a mnohým chodili zimomriavky po chrbte pri pohľade na dve sympatické kostry z pravekých čias.

Posledným cieľom našej cesty bola diecézna knižnica, kde sme sa v pútavom rozprávaní pána Belasa preniesli o niekoľko storočí naspäť a do rúk sa nám dostalo viacero cenných kníh. Niektorí ani netušili, ako dobre im ide japončina, keď sa popasovali s bibliou písanou v tomto jazyku. Švabach, iluminácie, inkunábuly, príbehy kníh, duch knižnice i jej osud. To všetko spôsobilo zastavenie času a zatajenie dychu u väčšiny z nás.

Plní zážitkov, nových poznatkov a hrdosti na naše krajské mesto a jeho krásy sme zamierili späť domov. Nitra má ešte veľa krás, tak možno nabudúce.

Mgr. Mário Ručkay

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

(od posledného vydania)

Blahoželáme mladomanželom

Martin Lalinský – Ingrida Homzová
Marek Rabjanský – Dominika Košťálová

Prišli na svet

Lívia Coková
Karolína Antalíková
Adam Proksa
Marcel Hotový
Sebastian Rapčan
Matúš Varga
Nina Konečná

Naši noví obyvatelia

MUDr. Marián Vydarený
Pavol Jančovič
Matej Žitný
Paulína Šálková
Marek Šálka
Silvia Anna Šálková
Lukas Andre Šálka
Michal Šálka
Marcela Burianová
Michala Wőllner

Navždy nás opustili

Milan Skovajsa
Mária Matejíčková
Slavomír Brestovský
Jozef Čapkovič

Rozlúčková slávnosť deviatakov

Zrazu príde ten deň, dievčatá v krásnych šatách a chalani v oblekoch. Pýtate sa: „Kto sú títo mladí ľudia? Sú to tí, ktorých ste denne vídali v školských laviciach?“ Potom pochopíte, že v návale každodenných povinností ste si ani nevšimli, ako sa zmenili. Sú opäť o krok bližšie k dospelosti. A vtedy vám príde ľúto, že odchádzajú.

Takto akosi to fungovalo aj v stredu 25. júna 2014, keď sa naši deviataci lúčili so školou. Najskôr, ako to je v našej škole už dlhé roky zvykom, sa rozlúčili so svojimi učiteľmi a spolužiakmi v škole a v materských škôlkach. Na pamiatku im venovali kvet či cukríky. Popoludní sa už konala rozlúčková slávnosť v kultúrnom dome v Čabe v prítomnosti rodičov i učiteľov. Slávnosť začala poďakovaním rodičom a učiteľom a pokračovala venčekom, ktorým ukončili dvojmesačný tanečný kurz. V rámci venčeka sa konala aj súťaž o kráľovnú a kráľa tanečného parketu. Všetkých hostí potešili a pobavili programom, chlapci predviedli svojsky poňaté Labutie jazero, dievčatá zaujali „čiernobielym“ tancom. Výstižná bola aj charakteristika svojich vyučujúcich pomocou populárnych piesní. Potom už nasledovala zábava, do ktorej sa nechali vtiahnuť aj rodičia či učitelia. Nefalšovaná a úprimná. A tak to má byť – k mladým ľuďom zábava patrí.

Odchádza od nás ďalšia generácia mladých ľudí. My učitelia veríme, že budú úspešní, že naplnia svoje túžby a predsavzatia, že sa v živote nestratia a občas si spomenú aj na svoju, dnes už bývalú, základnú školu.

Mgr. Emília Kulíšková

Sadíme my máje…

Slovensko je krajinou krásnych ľudových tradícií, ktoré sa však vďaka uponáhľanej a konzumnej dobe z nášho života pomaličky vytrácajú. Ženieme sa za hmotnými statkami a peniazmi a často si ani neuvedomujeme, čo v živote má skutočnú hodnotu.

Posledný aprílový deň už tradične vo viacerých obciach Slovenska patrí stavaniu májov. I dnes sa ešte nájdu mladí muži, folklórne súbory či dokonca celé obce, ktoré tento zvyk udržiavajú pri živote.

I do života našej školy zasiahol tento krásny ľudový zvyk. Vedľa školy, nad asfaltovým ihriskom, sme si postavili svoj vlastný, školský máj. V rámci vyučovania regionálneho dejepisu sme sa totiž rozhodli založiť tradíciu stavania mája u nás v škole.

Chlapci z deviateho ročníka spolu s pánom učiteľom Ručkayom vybavili povolenie na zoťatie jedného stromčeka, stromček potom vlastnoručne vyťali, pomocou bicyklov previezli do školy a pripravili ho na májovú školskú slávnosť.

Najťažšou úlohou bolo kopanie dostatočne hlbokej jamy, aby bol máj správne, no najmä bezpečne osadený. Tejto úlohy sa chopili páni učitelia Pénzeš a Ručkay,

ale najväčší podiel na vykopanej jame mal náš šikovný pán školník, ktorému i touto cestou veľmi pekne ďakujeme.

Stavanie mája sa nieslo v duchu ľudových tradícii. Po úvodnom slove pána učiteľa Ručkaya deviataci, Dominika Jobeková a Šimon Lampert, priblížili históriu a význam stavania májov.

Samotný máj bol pôvodne mladý stromček, najčastejšie smrekový, jedľový alebo brezový, ktorý mal symbolický význam a bol výrazom prírodného mýtu v boji jari so zimou, života so smrťou. Mladí muži, sa v krojoch a s muzikou vydávali po obci za

mladými dievčatami – najmä za svojimi milými, ktoré boli súce na vydaj. Svojmu dievčaťu, svojej vyvolenej, srdcu milej dievčine postavili pekný, stužkami ozdobený máj, ako symbol ich náklonnosti, sympatií a lásky.

Dnes sa máje stavajú najmä spoločné – na námestiach dedín či miest. Spoločný máj tak symbolizuje zdravie pre všetky dievčatá a ženy obce a oslavuje zdravie a vitalitu nositeliek života. Ale občas je možné vidieť i nejaký ten máj pred súkromným domom, či v jeho predzáhradke.

Po krátkej exkurzii o symboloch mája a jeho histórii sa začal krátky folklórny program. Dievčatá z 5. – 7. ročníka, pod vedením pani učiteľky Fogadovej a pána učiteľa Ručkaya, oblečené v prekrásnych krojoch, ktoré zabezpečila pani učiteľka Fogadová, zanôtili rezké ľudové pesničky a výzdoba mája sa mohla začať.

Každé dievča v našej škole malo za domácu úlohu priniesť stužku, ktorou vyzdobí máj. Postupne sa pri zdobení mája vystriedali všetky dievčatá, ktoré sa na máj ešte aj podpísali. Keďže žiadnemu máju nesmie chýbať ozdoba v podobe fľašky, prišli deviataci s nápadom, že školský máj má byť spojený so školou, a preto namiesto fľašky zručne na spodný konár priviazali žiacku knižku. Po takejto výzdobe sa máj mohol pomaličky postaviť a zabezpečiť proti pádu.

Tejto činnosti sa opäť rýchlo chopili chlapci z deviateho ročníka a pestrofarebné stužky už o chvíľu viali v slabom vetríku.

Mgr. Mário Ručkay

Tapety na stenu

Oživte interiér originálnou tapetou.

Interiérový dizajn neustále prináša rôzne inovácie a riešenia ako si vynoviť a oživiť domov. Jednou z týchto možností sú aj tapety na stenách. Vaše steny už nemusia pôsobiť nudným dojmom. Komfortné a ničím nerušené bývanie je snom každého z nás. Pri zariaďovaní interiéru musíme dbať na veľké množstvo faktorov, aby sme dokázali farebne zladiť doplnky a dekorácie s nábytkom, farbou stien a mohli tak docieliť čo najlepší požadovaný efekt, ktorý by nám priniesol čo najväčšiu spokojnosť. Tapety sú opäť veľmi moderné a uplatňujú sa čoraz viac ako vynikajúci a výnimočný dekoratívny prvok v moderných interiéroch, ktoré dokážu priestor mimoriadne oživiť. Takto upravené interiéry spĺňajú aj očakávania tých najnáročnejších klientov a pritom ani nie je ťažké pochopiť prečo. Tapety sú jeden z mála materiálov, ktorý vie ponúknuť takú širokú škálu farieb, štruktúr, textúr, povrchov, vzorov, tónov a štýlov. Uspokoja tak vašu snahu a túžbu po dokonalom a jedinečnom interiéri.

Prečo tapety?

Ďalšou zo škály výhod je aj to, že tapeta sa ľahko čistí. Dnešné moderné tapety sú potiahnuté jemným filmom, ktoré chráni tapetu pred bežnými škvrnami v domácnosti. To ocenia hlavne tí čo majú „aktívne“ deti. Takže pre miestnosti kde sú steny

náchylné k rýchlemu ušpineniu, tapety sú jednoznačne tou správnou voľbou. Rovnako sú tapety odolné aj voči slnečným lúčom. Nemusíte sa obávať, že vaša obľúbená stena vplyvom slnka rýchlo vybledne. A v neposlednom rade tapety na stenu môžu skryť rôzne nerovnosti a vady na omietke oveľa lepšie než náter, ktorejkoľvek kvalitnej farby.

Pri výbere tapiet treba dbať aj na ich špecifiká. Tapety s pruhovaným vzorom zvýrazňujú výšku miestnosti a odhalia všetky zakrivenia stien. Je takmer nemožné ukryť zaoblenia stien a lichobežníkové nerovnosti pod ostrými líniami.

Vzorované tapety dokážu ukryť mnoho defektov, dôležité je dbať na to, aby veľkosť jednotlivých vzoriek zodpovedala veľkosti miestnosti. Čím menšia miestnosť je, tým drobnejší vzor do nej patrí. Rozoznávame tri druhy tapiet na stenu. Papierové, vinylové a vliesové.

Najžiadanejšie sú tapety vliesové.

Vliesové tapety sú umývateľné, stálofarebné, môžu mať jemnú povrchovú úpravu, ktorá je príjemná ako na dotyk tak na pohľad a lepšie sa s nimi pracuje než s papierovými tapetami. Navyše sú výbornou tepelnou a zvukovou izoláciou.

Tapetovanie je oveľa ľahšie ako kedykoľvek predtým! Lepenie vliesovej interiérovej tapety na stenu už nevyžaduje nanášanie lepidla na tapetu, ani následné preloženie tapiet a vlhčenie. Lepidlo nanášame na stenu. Moderné vliesové tapety sa dajú za sucha bez problémov stiahnuť. A tým pádom je aj ľahšia oprava pri poškodení. Odlepením poškodeného pásu tapety a opätovné nalepenie nového pásu tapety docielime znova peknú stenu. Obľúbené sú aj samolepiace tapety (fólie), ktoré sa využívajú na obnovu alebo okrasu kuchynských liniek či dverí.

Daša Matušíková

viac informácií najdete na:
www.novesady.sk

Firemný turnaj v malom futbale

Dňa 21. júna 2014 sa na futbalovom ihrisku v Nových Sadoch uskutočnil turnaj v malom futbale za účasti deviatich mužstiev z okolitých firiem a organizácií. Po celodenných zápoleniach v dvoch skupinách a potom v semifinálovom, štvrťfinálovom a finálovom „pavúku“ napokon zvíťazilo mužstvo Devio Nové Sady, ktoré si vo finále poradilo s mužstvom LG Bratislava 3:2 až v penaltovom rozstrele, keď v riadnom čase sa zápas skončil nerozhodne 0:0. Ďalšie umiestnenia mužstiev: 3. miesto Kamzík, 4. miesto ZŠ Nové Sady, 5. miesto Novafenz, 6. miesto Retic, 7. miesto Lutiva, 8. miesto LL Auto, 9. miesto Stavivo.

Po skončení turnaja, vyhlásení výsledkov a odovzdaní cien sa uskutočnila diskotéka, ktorá trvala do skorých ranných hodín.

P. N.

FUTB. TABUĽKY

II. A trieda – muži

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1. Výčapy – Opat.	26	20	4	2	79:23	64
2. Selice	26	17	5	4	64:34	56
3. TJ D. Rišňovce	26	15	3	8	71:45	48
4. Svätoplukovo	26	15	2	9	75:51	47
5. Čakajovce	26	13	4	9	48:39	43
6. TJ Nové Sady A	**26**	**12**	**4**	**10**	**62:55**	**40**
7. Hájske	26	13	1	12	47:45	40
8. Žiharec	26	10	2	14	64:52	32
9. Trnovec nad Vh.	26	8	8	10	41:64	32
10. Rumanová	26	9	3	14	52:80	30
11. Jarok	26	8	4	14	33:70	28
12. Kynek	26	7	4	15	39:66	25
13. Mojmírovce	26	5	4	17	45:67	19
14. Cabaj – Čápor	26	4	4	18	34:63	16

III. A trieda – muži

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1. Dyn. Lukáčovce	22	20	0	2	79:14	60
2. Veča	22	17	3	2	94:13	54
3. Dlhá nad Vh	22	15	2	5	59:28	47
4. D. Lefantovce	22	15	1	6	68:42	46
5. H. Lefantovce	22	14	1	7	57:25	43
6. Poľný Kesov	22	11	1	10	54:52	34
7. Štefanovičová	22	7	3	12	37:67	24
8. Veľká Dolina	22	6	2	14	41:69	20
9. Diakovce	22	6	1	15	30:67	19
10. Hruboňovo	22	5	1	16	31:74	16
11. TJ Nové Sady B	**22**	**4**	**3**	**15**	**34:84**	**15**
12. Šurianky	22	3	0	19	35:84	9

Športová olympiáda

Materská škola Lužianky zorganizovala 11. júna 10. ročník olympijských hier. Našu materskú školu reprezentovali predškoláci Šimonko Králik, Adamko Szombath a Oliverko Pinkava. Z okolitých materských škôl sa zúčastnili deti zo Zbehov, Čakajoviec, Šurianok a Hruboňova.

Ráno si deti nastúpili v telocvični, kde boli predstavené a privítané. Všetko bolo ako pri skutočnej olympiáde s troškou improvizácie, nechýbala zástava ani olympijský oheň a putovný pohár, o ktorý deti bojovali v troch kategóriách. Pani riaditeľka otvorila detskú olympiádu slovami – rýchlejšie, vyššie, silnejšie, čestne a v priateľstve, a súťaženie sa mohlo začať.

Počas štyroch hodín súťažilo 18 detí, každé dieťa z jednotlivej materskej školy v jednej disciplíne. Deti sa navzájom podporovali a povzbudzovali. Každá súťaž bola vyhodnotená, zapísaná do tabuliek, body sa sčítavali.

V kategórii skok do diaľky získal z našej materskej školy Adamko Szombath 3. miesto a v hode do diaľky Oliverko Pinkava 2. miesto.

Po rozdaní diplomov ich čakalo ešte jedno prekvapenie. Každé dieťa dostalo futbalovú loptu, balíček s prekvapením a nakoniec si všetci pochutnali na olympijskej torte. Putovný pohár si tento rok odniesli deti z materskej školy Zbehy.

Nakoniec zostalo už len jediné, sfúknuť olympijský oheň. Ale jedno je už teraz isté. Budúci rok sa zapáli znovu a triedy budú bojovať a víťaziť.

Spoločné akcie pre deti nás stoja veľa času a práce navyše, ale v ten deň sme si potom trochu bližší ako inokedy. Ako správne triedne učiteľky sme fandili hlavne tým svojim a tak trošku aj tým ostatným, deti sa smiali a zabávali. Pekný deň to bol pre deti aj pre nás.

kolektív materskej školy

Žiaci - skupina C

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1. TJ Nové Sady	**18**	**17**	**0**	**1**	**103:11**	**51**
2. TJ Slovan Zbehy	18	13	0	5	85:31	39
3. OFK Lužianky	18	13	0	5	76:29	39
4. FK Alekšince	18	12	1	5	91:23	37
5. Výčapy – Opat.	18	12	0	6	79:23	36
6. ŠK Báb	18	6	1	11	44:62	19
7. ŠK Veľké Zálužie	18	6	1	11	24:75	19
8. TJ Družst. Rišňovce	18	6	0	12	52:64	18
9. Dyn. Lukáčovce	18	2	0	16	17:136	6
10. OŠK Lehota	18	1	1	16	14:131	4

Viac informácií nájdete na

www.novesady.sk

Rekonštrukcia domov smútku

Sila – pred rekonštrukciou

Sila - po rekonštrukcii...

...a pokračujeme v rekonštrukcii domu smútku v Nových Sadoch...

